

A fogyasztók érdekvédelme és a szakszervezetek

Ülésezett az SZMT elnöksége

A boltba járó embereknek, a fogyasztóknak nincs külön szakszervezetük, legfeljebb a Fogyasztók Tanácsa és a különféle minőségvizsgáló intézetek, az árhiatal és a revizorok, társadalmi ellenőrök tevékenységük érdekében. Ettől függetlenül a KPVDSZ is feladatának tekinti a fogyasztók érdekeinek védelmét, miközben védeni és képviselni köteles a kereskedelemben és a vendéglátóiparban dolgozók jogait, harcolni azok élet- és munkakörülményeinek javításáért.

Természetesen vannak ennek a komplexumnak olyan vonalai is, amikor az érdekek többé-kevésbé megegyeznek; ha a KPVDSZ harcol azért, hogy a kereskedelmi vállalatok nyissanak újabb és korszerűbb üzleteket, akkor saját tagjainak munkakörülményeit kívánja javítani, de egyúttal a vásárlók jobb ellátását, kulturáltabb kiszolgálását is szorgalmazza. Erről tárgyaltak tegnap, szerdai tanácskozásukon a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa elnökségének tagjai.

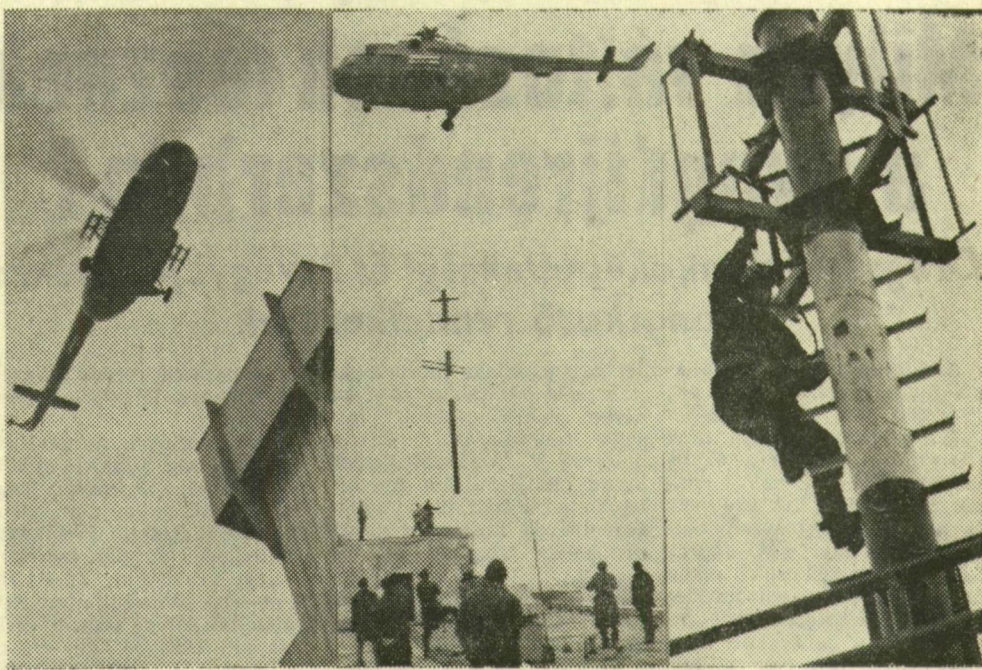
A testület képviselői szóvá tették, hogy bőven akad

javítani való a kereskedelmi ellátásban, munkában. A fogyasztók érdekeinek védelmét szolgálja, ha a kereskedelem munkásainak javul a helyzete, ha eredményesebb munkaverseny és munkakapcsolat alakul ki a bolti dolgozók és a nagykereskedelmi vállalatok, illetve az iparvállalatok között, ha jobbá válik a piaci információ. Ma még sok kívánnivalót hagy maga után a kiskereskedelem, a nagykereskedelem és a termelők közötti kontaktus. Pedig az önszervező hajszaival nem sokra megy egyik szervezet sem, hiszen, ha valamely ágazat életképessége függ a másiktól, akkor éppen ennek a „hármasnak” a helyzetét nagyon is összefonódott.

A követsére méltó törekvéseket a szakszervezeti tisztviselők is támogatják. Megállapították, hogy Szegeden és Csongrád megyében is évről évre bővült a kereskedelmi szolgáltatások köre, amelyeket a lakosság megnyugvással fogad. Több üzlet meghonosította a vevőszolgálatot, a megrendelt árut díjtalanul házhoz szállítja, a tartós fogyasztási cikkeket a vevő lakásán elhelyezi, üzembeállítja.

Egyik vállalat például bevezette a motorkerékpárok díjtalan vizsgáztatásának és rendszámtáblával ellátásának intézését.

Elítélendő viszont, hogy a nemrégiben megtartott árhiatali vizsgálat igen sötét képet talált a boltokban. Hetvennégy bolti ellenőrzésből 43 helyen fedeztek fel kisebb-nagyobb szabálytalanságot; árdragítást, minőségi rontást, szűk mérést stb. Nem lehet teljes egészében egyetérteni a kereskedelmi és vendéglátóipari vállalatok üzletfejlesztési koncepcióival sem. A számadatok szerint a negyedik ötéves terv időszakában az élelmiszerüzletek száma Szegeden és a megyében 1013-ról 1071-re növekszik, a 122 ruházati bolt nem szaporodik, míg a vendéglátó üzletek száma 51-gyel gyarapodik. Talán nem is a számokkal van a hiba — kivéve a ruházati üzleteket, amelyek közül néhány elkel Szeged új városnegyedeiben is —, hanem a területi elosztással. Az persze vitán felül, hogy a vállalatok fejlesztési terve szoros kapcsolatban áll a kereskedelmi dolgozók és a fogyasztók érdekeivel.

Acéllepke az égen

— Induljon, őrnagy elvtárs! — szolt rádiómikrofonjába az irányító tiszt tegnap, fél 9 után néhány perccel az építómunkás szálloda tetején.

A rögtönzött URH adó mellől ebben a pillanatban kilótték a piros színű rakétát, a környező utcákon leállt a forgalom. Mindenki az eget kémlelte. Aztán sívítás hallatszott, s a gyárkérmények mögül a ködből és a füstből méltóságteljesen előbújt a nagy teljesítményű helikopter. Acélkötéllel tetejéhez kötötték azt a szerkezetet, amelyet a szakemberek egyszerűen „lepkének” neveznek. A lepke — a tévéadó antennarendszere.

MINT TUBE A CERNÁT...

A helikopter óvatosan araszolja a távolságot, alatta úszik a torony. Az utcákban néma csendben figyelnek az emberek. A súlyos tárgy légiesen könnyűnek tűnik, a szállókékek meg-megrezzennek, mint valami tollpíhét.

— Közelebb, 23 fok!

A mindössze 10 méter 13 centi hosszú és 37 centi átmérőjű acélváz most hatalmas monstrumnak tűnik. Az épületen kis betonkalitka tetején van a „fészék”. A nyílás összesen negyven centi átmérőjű, felső része tölcseré szélesedik. De kicsoda szűk még így is! A tube könnyebb belefűzni a cernát. Az ingaként mozgó toronyról kétel himbálózik, három vasbetonszerelő igyekszik elkapni a végét. Nem sikerül. A kötél nagy köröket ír le a levegőben.

— Még közelebb, lejjebb!

A hőlégsugár-motor sívítása fokozódik. Asztalos Barna pilótaőrnagy birkózik a három dimenzióval, s a kiszámíthatatlan szállókékekkel. Az irányítóasztalt leveles sapkáját, úgy nézi a viaskodást. Csak félszavakat, s számadatokat kiált a mikrofonba, hozzánk már nem jut el ebből semmi, a légszavaz szele elkapja, mielőtt megérthetnénk.

MINDEN ESHETŐSÉGRE...

A tetőhöz tapadunk, önkéntelenül szeretnénk összehúzódnunk. Mi történik, ha a motor szívdobogása csak egy pillanatra ütemet vált? Ha más irányból kezd fújni a szél, ha a pilóta kezében megrezdül a botkormány?... Az eshetőség nagy, odalent tűzoltóautók, mentők veszik körül a szállodát.

Egy, kettő, három, négy, öt — számolom a kísérleteket, amint az acélszerkezet újból és újból kilendül a fészekből. Aztán hat — s most megvan! — igen, sikerült! Az irányítóasztalt felemeltem mindkét kezét. Sikerült! A torony lassan belecsúszik a betongyűrűbe. Hell Mihály művezető, Czifra József és Szűcs Mihály munkás megértesíti a csavarokat. A helikopter — miután megszabadult terhétől — felszökken, diadalmas körrel búcsúzik, utánaköszön a zöld rakéta. Az utcán újból elindulhatnak az autók.

De még nem indulnak. Még mindenki főfele néz. És nem tévedés: onnan lentről is felhallatszik a taps. Felemelt karral intgetnek a helikopter után, megkönnyebbüléssel, elismeréssel.

— Lepke jelentkezzen! — Csönd, majd megszólal a kissé rekedtes hang:

— Egy sóhajlás, utána je-

lentkezem... Minden rendben.

JOBB KÉP AZ ERNYŐN...

Igen, minden rendben ment tegnap a szegedi tévéátjátszó-állomás acéltornyának beemeléskor. A különleges munka 8 óra után néhány perccel kezdődött, amikor a helikopter először — egyelőre próbaképpen — jelent meg a munkásszállás fölött, s 9 óra után tíz perccel befejeződött. Ezzel hosszas készülődés után reményteljes szakaszhoz érkezett a reléállomás építése, amelynek szükségességét lapunkban két évvel ezelőtt ezeken a hasábkon bizonyítottuk. A Magyar Posta, Rádió és Televíziós Igazgatósága ezután méréseket folytatott a városban, s kiderült: csak helyi kis relé segíthet a tévévezeték gondján. A jogos kérést mind Csongrád megye, mind pedig Szeged megyei város tanácsa (az utóbbi anyagiakkal is) támogatta. A DELÉP kétségesen ajánlotta fel a munkásszállót, és építette meg a fogadóhelyiséget a torony elhelyezésére.

Az antennatornyot a DELÉP készítette, az elektronikai és híradástechnikai beemelését — amelynek bebetongyűrűbe. Hell Mihály művezető, Czifra József és Szűcs Mihály munkás megértesíti a csavarokat. A helikopter — miután megszabadult terhétől — felszökken, diadalmas körrel búcsúzik, utánaköszön a zöld rakéta. Az utcán újból elindulhatnak az autók.

De még nem indulnak. Még mindenki főfele néz. És nem tévedés: onnan lentről is felhallatszik a taps. Felemelt karral intgetnek a helikopter után, megkönnyebbüléssel, elismeréssel.

— Lepke jelentkezzen! — Csönd, majd megszólal a kissé rekedtes hang:

— Egy sóhajlás, utána je-

Matkó István

Magyar—szovjet történész tanácskozás

Szerdán a Magyar Tudományos Akadémián megkezdődött a magyar—szovjet történész vegyesbizottság háromnapos tudományos tanácskozása. Mátrai László akadémikus, az Akadémia filozófiai és történettudományok osztályának elnöke üdvözlő szavaiban kiemelte, hogy az 1969-ben alakult vegyesbizottság figyelemre méltó eredményeket ért el a két ország történészeinek

együttműködésében, és számos tudományos tanácskozáson vitatta meg a magyar és a szovjet történetírás fontos kérdéseit.

Ezután Pach Zsigmond Pál akadémikus, a magyar és A. P. Okladnyikov akadémikus, a szovjet tagozat elnöke mondott megnyitó szavakat, majd három munkacsoportban megkezdődött a tudományos tanácskozás.

Egymillió tonna timföld

Tíz évvel ezelőtt, 1962. november 15-én írták alá a magyar és a szovjet kormány képviselői a magyar—szovjet timföld-alumínium egyezményt. Azóta Almásfüzitőről rendszeresen szállítanak timföldet kohósításra Volgográdba, s onan küldik vissza a nyersanyagból nyert teljes mennyiségű alumíniumot hazánkba. Szerdán, a tizedik évforduló alkalmából az almásfüzitői gyár vezetői számvetést készítettek, s kiderült, hogy az egyezmény megkötése óta már egymillió tonna timföldet szállítottak a Szovjetunióba. Az almásfüzitői gyár kollektívája pontosan teljesíti az egyezményből ráháruló feladatokat. Évről évre növelték a timföld exportálását. Az idén pedig csaknem 200 000 tonna timföldet küldtek Volgográdba.

Bőséges almatermés

A szabolcsi MÉK a múlt évek egyik legnagyobb almamennyiségét vásárolta fel a megyében. A nyírségi homokon, a Tisza és a Szamos menti kertekből jó közepes termést takarítottak be a közös gazdaságok és a háztáji termelők. Kedvező az exportarány is. A termékértékesítési szerződés keretében november 7-ig 10 203 vagon almát vettek át. Az év végéig a felvásárolt mennyiség eléri a 11 ezer vagon.

Befejezés előtt a cukorrépa betakarítása

Befejezéshez közeledik a cukorrépa betakarítása. A MEM szakemberei megállapították, hogy az elmúlt évhez képest idén fellendült a termelés, ami nemcsak a tavalyinál nagyobb termésátlagokban mutatkozik meg,

KGST-felmérés

Vegyiparunk termelékenysége

A KGST termelékenységi munkacsoportja nagyszabású felmérést végzett több szocialista országban a termelékenység alakulásáról. Ebben a munkában bekapcsolódott a Magyar Tudományos Akadémia ipargazdasági kutatócsoportja, és a közös tapasztalatok, módszerek felhasználásával a Nehézipari Minisztérium közgazdasági főosztálya átfogó képet vázolt egyetlen iparág, a dinamikusan fejlődő vegyipar termelékenységének helyzetéről, és elmúlt években bekövetkezett fejlődéséről, és e folyamat tendenciájáról.

Huszonhárom nagyvállalattól gyűjtötték össze az adatokat, amelyekből megállapíthatják, hogy 1960 és 1971 között évente átlagban 7,25 százalékkal nőtt a vegyipar termelékenysége. A növekedés elsősorban a nagy kapacitású üzemek belépésének, a termelékenyebb technológiák alkalmazásának köszönhető. Egyes gyárakban az országos átlagnövekedés többszörösét is elérték, a Péti Nitrogénművekben a termelékenység csaknem megháromszorozódott. Különösen a gyógyszeripari, valamint a szerves és szervetlen vegyipari termékek termelékenységének növekedése figyelemre méltó.

A felmérés összegezi azokat a véleményeket is, amelyek a termelékenység növekedését serkentő, illetve gátló tényezőkre vonatkoznak. A magyar szakemberek véleménye szerint a növekedéshez elsősorban az új termékek jellege és műszaki szín-

vonala járult hozzá, ezt követi a vállalat méreteinek változása és az egyre szakértettebb munkásgárda. A csehszlovákiai felmérés azonban első helyre a sorozatgyártást, a lengyel tapasztalat pedig a specializációt teszi.

A nagyszabású elemzőmunka lehetőséget adott az összehasonlításra is. Az európai fejlett ipari országok vegyipari termelékenységének csupán 63 százalékát érték el hazai üzemünk, 75 százalékát a csehszlovákiai üzemek. Az anyag- és energiafelhasználás a vegyipari termékeink 65 százalékánál megfelel a legjobb európai átlagnak.

A KGST-beli és a hazai felmérések lehetőséget adtak arra, hogy prognózist készítsenek a vegyipari üzemek termelékenységének 1980-ig várható alakulásáról. Ezek szerint a vegyipar teljes termelése Magyarországon évente 9,4 százalékkal, Csehszlovákiában 7,7, Lengyelországban 9,6 százalékkal emelkedik.

Új szivattyútelep Nagyfában

Tiszaszigeten is épül

Az elmúlt esztendőben nem kis problémát okozott az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságnak a Hódmezővásárhely térségében összegyűlemlő, illetve lefutó belvizek elvezetése, az úgynevezett vizes esztendőben, időszakokban. A rendelkezésre álló szivattyútelepek általában gőzüzemek voltak, és a mai követelményekhez mérten már elégtelen teljesítményűek. A korszerűbb követelményekhez igazodva bontották le Tiszántúlon a nagyfai öreg szivattyútelepet is, hogy helyébe elektromos berendezésű telepet építse-

nek. E munkához 1970-ben kezdett hozzá az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság, és mostanra készült el vele.

Már át is adták rendeltetésének az elektromos berendezésű, három egységű szivattyútelepet, amely másodpercenként több mint 5 köbméter vizet tud átmenetlni a Tiszába. A nagyfai új szivattyútelep beruházási költsége 12 és fél millió forint. A Tisza mentén sorrendben ehhez hasonló elektromos berendezésű szivattyútelepet építenek napjainkban Tiszasziget alatt, amely majd a torontáli területek belvizait viszi a Tiszába.